

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
ahová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
ahová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Tanulságok.

Pécs, 1900. május 7.

A közéleti erkölcs tisztultabb felfogása nyilatkozott még a szombati delegáció választásánál, így olvassuk ezt a kormánypart egyik-másik közlönyében, mert az Ugron Gábor kibuktatásával a szabadelvű párt többsége azt dokumentálta, hogy a pártvezérek zabvállalatait és a Vaterlandban való cikkezéseit nem tűri többé. Ugyanennek a pártnak más organumaiban meg azt olvassuk, hogy a tegnapielőtti szavazás csorbát ejtett a magyar parlamentarizmusnak egyik szép hagyományán, mely a kisebbség jelöléseinek feltétlen fogamatját a többség lojalitásának védelmé alá helyezte.

Melyiknek van tehát igaza az egységes kormányparttól megnyilatkozó vélemények közül: annak-e, a mely a párttáborzat elleni szavazást, mint a korábbi szokásnak, a csöndes paktumoknak és a csöndes butaságnak nem egészen megfelelő, a tisztultabb erkölcsi felfogás nevében üdvözli, vagy annak, a mely a pártközi lojalitásnak illetően megsértését a magyar parlamentarizmus határozott kárának vallja s ezért helyteleníti?

Nos hát így téve föl a kérdést, azt kell felelnünk, hogy némi részben van valami igazság mind a két okoskodásban. Soha sem titkoltuk azt a nézetünket, hogy — bár azt a cause céljára felfújt zabszállítást nem is tartjuk magában véve

tisztességtelen, bárkit is megbélyegző dolognak — mégis határozottan helytelenítjük egy ellenzéki pártvezér részéről, mert a politikai korrupciónak abban a korszakában, mikor a képviselői befolyást boldog-boldogtalan siet nem is aprópénzre, de nagy bankóra felváltani, ellenzéki képviselő, de főképpen ellenzéki pártvezér üzleti összeköttetésbe ne lépjen a kormánnyal, mert ezzel maga szolgáltat táplálékot a gyanúsításnak, hogy üzleti haszonnal lenyereztetni engedi magát.

Nem állítjuk, sőt el se hiszszük, hogy Ugron Gábort az az üzleti összeköttetés, a melyben a közös hadügyi kormánnyal állott, csak feszélyezte volna is ellenzéki kötelességeinek lelkiismeretes teljesítésében, de szállítási vállalatai őt és pártját mindenesetre megfosztotta annak lehetőségétől, hogy a kormányparti nagy szállítóknak, vállalkozóknak, bankdirektoroknak a szemükre lobbanthassák a képviselői befolyás fruktifikációját, mert méltán tarthattak tőle, hogy erre a vádra a saját pártvezérük példájának előtérbe tolásával fognak visszavágni.

Annyiban tehát igaza van a Bánffyval rokonszenvező kormányparti sajtónak, hogy olyan ellenzéki pártvezér, aki ezeket a magasabb ethikai szempontokat szem elől téveszti, megérdemelte a leckét, a melyet a képviselőház szavazatában kapott. Csak azt az egyet bátorkodunk kétségbe vonni, hogy a kormánypartnak ama tagjai, a kik Ugron Gábornak szavazatukkal ezt

a leckét adták, erre illetékesek voltak s hogy eljárásukban a tisztultabb erkölcsi felfogás vezérelte volna őket.

Aki másnak a politikai erkölcsből leckét akar adni, annak magának is illik tiszta erkölcsűnek lenni s bizony tudja mindenki, hogy éppen azok soraiban találhatóak föl legsűrűbben a képviselői befolyással üzérkedők, akik Ugron Gábort zabszállításai miatt törölték a delegátusok névsorából. Ha tehát ezeket csakugyan a zabszállítás birta rá Ugron kibuktatására, ezt nem annyira erkölcsi felháborodásból, mint inkább a veszedelmes konkurrenciá elrettentésére tették.

Viszont azonban igazuk van azoknak is, akik a tegnapielőtti szavazásban a pártközi lojalitás megsértését látják, mert a mikor a döntő többség maga szólítja föl az ellenzéki pártokat a jelölésre s ezt a jelölést a többség elfogadja, akkor azok az ellenzéki pártok méltán elvárhatják, hogy a többség az ő jelölésüket a szavazásnál respektálja is. S ebben a részben nagyon téves utakon járt Gajári Ödön, mikor a többségnek tegnapielőtti szavazásával az ellenzék eljárását állította szembe, mely a többség jelöléseit szintén nem szokta respektálni s az ő és a Tisza István neveit rendszeresen törölni szokta. Az ellenzék nincsen kötve a többség jelöléséhez, mert ezt a többség nem is közli vele, hozzájárulásra fel sem hívja, mivel erre szüksége sincsen, tehát az ellenzéknek a a szavazásnál mindig szabad keze van;

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A vasuton.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Irtá: Németh Péter.

Berlin, 1900. május 3.

Gyorsvonatunk örült sebeséggel szelte keresztül közép Európát és száguldozva vitte utasait a Spree menti Athén: Berlin felé. Hegyek, völgyek váltakoztak, tündéri szép tájak maradtak el hátunk mögött, óriási hegyekre kapaszkodtunk fel, majd ismét szélesebben ereszkedtünk alá.

Besötétedett, a holdfény a vasut mentén elhúzódozó szelid kis patakocskában fűrésztötte ezüstös sugarait. Csak a hold világított s a patak vize csobogott és a vonat dübörgése zavarta meg az éjjeli csendet. Keletfelé felragyogott egy csillag és ez a fényes csillag annyi édes emléket idézett fel lelkemben . . .

Igen, akkor is így volt! . . . Ketten ültünk egymás mellett, karjainkkal egymást öleltük és lelkünk forró csókban olvadt össze. Lábaik előtt a víz csobogott és hullámfodrain a hold szelid fénye játszadozott. A langy szellő meg-megsuhogtatta a fák leveleit, majd feltűnt egy fényes csillag s tanuja

lőn szerelmünknek. A vonat is arra vette útját és dübörögve, nagyokat pöfékelve rohant el hátunk mögött . . . Igen, akkor is minden így volt, tul emelkedtünk a mindennapiasságon, csupa poézis volt életünk.

S oly jól esett álmodozni ama boldog pillanatokról. A kupé bórdiványára hajtván fejemet tovább álmodoztam szerelemről, boldogságról. Ugy véltem, mintha most is átölelném karcsu derekát, úgy éreztem, mintha most is égető csókjai oszlatnák el zaklatott lelkem minden bánatát. Ajka ajkamhoz tapadt, karjaimat ölelésre tártam.

E pillanatban éktelen sipolásra éledtem. A vasuti kupé ablakához rohanok és ugyanazon a sín páron, a melyen mi robogtunk tova, egy vörösszemű szörnyeteg törtetett felénk. Pattogtak a sinek, szikrákat hányt a lokomotív, fékezett a mozdonyvezető. Az utasok halálsápadtan álltak az ablakok mellett és remegve szemlélték a rémes látványt, mely közeli vesztüknek, az örök megsemmisülésnek volt előjele. Késő volt már minden, a vonatvezető hasztalan fékezett, az összeütközés elkerülhetetlen volt.

És a kis patak vize a rémes látvány láttára is nyugodtan csobogott tovább, a szellő csendesen lengette a faágakat, a csillag pedig oly biztatólag ragyogott felém, akár csak akkor.

Még egy szempillantás és a katasztrófa elérkezik. Ezer ember fogja életével megfizetni a vasuti ór vigyázatlanságát, a ki a két gyorsvonat irányát egy sín párra terelte.

Már hallható volt a felénk röpülő tüzes szemü vasszörnyeteg vészjelző sipolása is, a jobb oldalon pedig egy vasuti ór eszeveszett futásban igyekezett a vész színhelyéről menekülni, messze eldobván magától a vörös színű jelző táblát. Óriási zökkenés és a két gyorsvonat teljes gözzel egymásnak rohant.

A kocsik egymás fölé torlódtak, ide-oda rángolódtak, majd szétmállottak és pozdorjává zuzódtak. Nem maradt épen egy vasuti kocsik sem, romokban hevert minden, a romok között pedig az utasok százai véres tagokkal, halálra sebezve, tehetetlenül borzasztó kinokat szenvedve fetrengtek.

Az összeütközés pillanatában óriási ütést éreztem fejemben; tagjaim elszibadtak, mintha eszméletemet vesztettem volna. Az élet föntartás ösztönével minden áron küzdeni akartam a halál ellen, de fejem újból aláhanyatlott. Nem éreztem fájdalmat, de lelkem mélyébe hatolt a szerencsétlenül jártak halálhörgése és kínos vergődése. Majd újabb robbanásszerű hang ütötte meg fületem, de úgy éreztem magam, mintha romhalmaz közé lennék temetve, szemeimre sötétség borult, nem láthattam semmit.

míg a többség, a mely maga hívja föl az ellenzék jelöltjeinek bemutatására s ezeket a saját értekezletének a maga jelöltjeivel együtt terjeszti elő elfogadás végett, az ellenzék elfogadott jelöltjeire való szavazás iránt éppen olyan erkölcsi obligát vállal, mint a saját jelöltjei mellett.

Mi nem is abban találjuk a perfidiót, hogy a kormánypárt nem engedelmessé vált vakon az ellenzéki jelölésnek, hanem abban, hogy titkon, összeküvésszerűleg szavazott az ellenzék jelöltje ellen. Az ellenzéki jelölés elő lett terjesztve a kormánypárt értekezletén; ha tehát a többségnek csakugyan az volt a szándéka, a mit a Pesti Hirlap tegnapi vezércikke neki imputál, hogy t. i. „nem tűri az ici-pici Ugron frakciónak azt az újabb inzultusát, hogy Ugron kijelölése által a zabot, a többi elintézetlen vádpontot és a Vaterlandbeli merényletet egyszerűen, mint valami csekély dolgot, fölerőszakolja a többségre és Ugron a többség szavazatával ékeskedve, csengő muzsikával vonuljon be a delegációba“, hát akkor tetszett volna ennek a szándéknak a párt értekezletén nyíltan kifejezést adni s ott elhatározni, hogy a zabszállító Ugron bizony nem fog a többség szavazatával ékeskedve bevonulni a delegációba.

De hát a kormánypárti értekezleten egy hang sem emelkedett Ugron jelölése ellen s a jelöltek névsora, köztük Ugron Gáborral, egyhangulag el lett fogadva s az ekként létrejött párthatározattal ellentétben mégis a többség szavazatával nem Ugron lett a delegátus, hanem Okolicsányi László, a kiről a kormánypárti értekezleten szó sem esett.

Kellett tehát magában a kormánypárt kebelében egy titkos konventikulumnak lennie, a mely az Ugron jelöltségét elejtette és helyette Okolicsányi jelöltségét felállította, mert különben, ha a kormánypárti táborban annyira szokatlan erkölcsi felháborodás a titkos szavazásnál Ugron nevének törlesztésére vezetett is, lehetetlen, hogy a „tisztább erkölcsi felfogásnak“

Az éktelen dörejt a kazán robbanás okozta és az egyik fütőt, a ki még életben maradt az összeütkezés pillanatában, halálra sebezte és leforrázta. Egész teste idomtalan hustömeggé zsugorodott össze; arca a felismerhetetlenségig torzult el. A vonatvezető vére pirosra festette a talajt, feje messze legördült a vasutmenti árokba, teste pedig szerte-szét darabokban hevert.

Nem maradt egy vasuti kocsi sem épen, mind pozdorjává zuzódott és az utasok halálhörgése, a sebesültek jaj kiáltása hallatszott csak ki a romhalmaz alól. Egy édesarcú kis leányka minden nagyobb sebesülés nélkül szerencsésen megmenekült, de azért nagy veszteség érte őt is. Ott futkározott a romok között fel s alá, jajveszéklése a lélekig hatott, de nem is csoda, hisz szegényke pár pillanat alatt árva lett. Az atyját egy vasuti kocsi nyomta agyon, az anyjának pedig mindkét lábát lehasította a robogó vonat nehéz vas-kereke. Ott haldoklott a sinek mellett, vérben fetrengve. Könnyes szemeit leánykájára vetette, kezével szöke fúrteit akarta még egyszer meg-simogatni, de karja aláhanyatlott, semmi erő nem volt már benne. A kisleányka pedig segítségért kiabált, de hasztalan, nem volt ott épkezü ember, a ki segíthetett volna.

Egy fiatal pár is utazott a vonaton; nászutazásra mentek. Boldogságuk kezdetén

mind a 98 vitéze éppen Okolicsányi személyében találta volna meg azt az egyént, aki az ő „jó izlésüknek“ megfelel.

Nos éppen a nyílt párthatározattal szembe helyezkedő ez a titkos megállapodás képezi azt a jellemző tünetet, a melyből Széll Kálmán levonhatja a maga üdvösséges tanulságait. Mert hasztalan erősködnek a különböző árnyalatu kormánypárti lapok, hogy a szombati szavazás nem volt demonstráció Széll Kálmán és a pártvezetőség ellen, annyi bizonyos, hogy a többség kebelében aknamunkát folytat egy irányzat, a mely alig várja a bukott rendszernek s talán a bukott miniszterelnöknek is a reaktiválását.

Ez az irányzat még nem érzi magát elég erősnek arra, hogy a párt értekezletin nyíltan szembeszálljon a pártvezetőséggel s azért csatlakozik minden intézkedéséhez, minden lármás bizalomnyilvánításhoz; de mihelyt alkalma nyílik lesből, titokban, az egyének felismerésének veszélye nélkül oldalba döfni a pártvezetőséget, ezt nagy igyekezettel s raffinált ügyességgel megcselekszi.

Ilyen oldaldöfés volt a pártvezetőség számára az a meglepetés is, melyet a szombati szavazásban produkáltak s ilyenben részesülne Széll Kálmán érdemleges javaslatainál is, ha azok fölött egy kis parázs titkos szavazást lehetne rendezni.

Vöröskereszt-egyleti közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. május 7.

A magyar országos Vöröskereszt-Egylet Baranyamegyei választmánya és pécsi fiókegylete tegnap vasárnap, délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a belvárosi népiskola másodemeleti nagytermében.

A közgyűlésen Szeredy József dr. kanonok elnökölt s jelenvoltak Vasváry Ferenc dr. titkár, Oberhammer Antal pénztáros, továbbá Sável Kálmánné és Krasznay Mihályné urnők és jánosi Engel József, jánosi Engel Gyula, Círer Elek dr. és még többen.

Álltak, egy órával ezelőtt azt hitték, hogy örök boldogságukat, hosszantartó szerelmüket nem zavarhatja meg semmiféle. De a kegyetlen sors másként intézkedett. A vasuti szerencsétlenséget az ifjú férj életével fizelte meg, a fiatal asszony pedig özvegyen maradt, még mielőtt tudhatta volna, hogy voltaképpen mi is az a szerencsétlen asszonyt látni. Kibontott hajjal, jajveszéklelve férje holtteste fölött. Egy szempillantás alatt mindenét elvesztette, talán jobb lett volna neki is, ha a szerencsétlenség áldozatává lesz s követi férjét a halálba. Egy darabig sírt, majd férje holttestére borult s úgy zokogott. Letérdelt, kezeit összekulcsolta és imádkozott. A következő pillanatban felkacagott, férje véres fejét simogatta és úgy énekelt. A szerencsétlen megőrült.

S mindezen borzasztó képek mintegy ködfátyolként lebegtek el szemeim előtt. Fejem kábult volt, szemeimet nem bírtam kinyitni, tagjaimra zsibbadás nehezedett, karom pedig teljesen érzéketlenné lön. Már-már úgy éreztem magam, mintha eszméletemet veszteném, mikor felém közeledő léptek egyhangú kongását véltem volna hallani, sőt mintha a felém közeledők rólam beszéltek volna. Az egyik orvos volt és a sebesültek gyógyítására érkezett ide a közeli városból. Engem akartak a romhalmaz közül kiszabadítani.

Az elnök üdvözlőlvén a megjelent tagokat, a közgyűlést megnyitónak jelentette ki, mire a titkár évi jelentése következett. Vasváry Ferenc dr., az egyletnek ügybuzgó lelkes titkára terjedelmes jelentésben számolt be a múlt évi működésről. A jelentés elején a nagyközönség pártolásába ajánlotta az egyletet s a legszélesebbkörű akciót jelezte megindítandónak arra nézve, hogy a nagyközönség a Vöröskereszt-egylet hivatását megismervén, minél tömegesebben lépjen pártolói sorába. Az egyletnek legfőbb célja ugyan háboruban a harcosok, sebesültek és rokkantak segélyzése, ápolása s az elhaltak családjainak pártfogása, de e legfőbb cél mellett az egyletnek békében is megvan a hivatása. E hivatás pedig abban áll, hogy az egylet minden helyi humánus célt és mozgalmat pártoljon, annak előmozdításában anyagilag is részt vegyen. Épen ezért az egylet bevételeiből csak egy bizonyos hányad jut a központba, a többi a helybeli jótékony egyletek segélyzési tőkéjének gyarapítására fordítatik. A központban és a vidéki egyletek körében országosan meg is indult most az akció, hogy a Vöröskereszt e hivatásának eleget tehessen s mivel éppen minálunk is egyöntetűen akarják szervezni az összes jótékony intézeteket, a szervezés e munkájában a Vöröskereszt-egylet is résztvevett. Ma azonban a viszonyok bizony kedvezőtlenek az egyletnek, épen azért, mert érdekében akciót csekélytetlen ki és mert a nagyközönség nem jól, nem úgy ismeri az egylet hivatását, mint azt fentebb vázoltuk. A pécsi fiók és a vidéki választmányok 1880-ban alakultak és néhai Moravec Lajos nyugalmazott őrnagy szinte apostoli buzgalmat fejtett ki felvirágoztatásuk körül.

A titkári jelentés oly szépen, oly lelkesen rajzolta az egyletnek a hivatás teljes megismertetésével a nagyközönség részéről a jövőben várható felvirágoztatását és az egykori buzgó pénztárosnak, Moravecnek működését, hogy a választmányból nyomban felszólt Sável Kálmánné urnő indítványozva, hogy a tagok tegyenek fogadalmat, miszerint a legközelebbi ülésre mindegyikük legalább három-három új tagot jelent be. Ezt a fogadalmat a tagok le is tették s elhatározottak, hogy a választmány tagjai, különösen a női tagok, karöltve pécs fiatal leányaival, gyűjtést eszközöljenek az egylet javára.

A Vöröskereszt Pécsen és Baranyában 1880-ban tizenhárom fiókkal alakult meg. Ezek voltak a pécsi, pécsi járási, üszöghi, hercegszöllősi, szentlőrinci, selyei, siklósi, dárdai, baáni, villányi, mohácsi, pécsváradi és mágocsi

— Már meghalt — konstataulta az egyik.

Az orvos félrelökve egy csomó törmelék, a kezütermet tapogatta.

— Nem halt meg, még él, de a keze össze van roncsolva. Amputálni kell, mondá az orvos.

A létfentartás ösztöne nem tudott felülkerekedni erőmön. Minden tagomat bénának éreztem, mintha hordágyra tettem volna. Két ember a vállára emelt és vitt, de az egyik egy holttestben megbottlott és a hordágy fölé billent. Öszeszűzött tagjaim végig nyilaltak a megrázkódtatásra. A vasuti töltés mellett a buzaöldön végre letettek. Az orvos is ott termelt és valami kábító szert tartott orrom alá. Szemeimre jótékony álom nehezedett. Eleinte dacolni akartam ez álommal, de erőlködésem mitsem használt.

Az álmom behatása alatt úgy éreztem, mintha gyöngéd női kezek simogatták volna fejemet. Majd rém borult és édes csókot lehelt ajkaimra. Zsibbadt tagjaimba mintha új élet támadt volna, édes érzés futotta át testemet, de fejem nem bírtam fölemelni. Karjaimat ölelésre akartam tárnai, de karjaim gyengék voltak s dacoltak akaratommal. Majd úgy láttam édes arcát, a mint biztatólag felém mosolyog, mintha kezével is intett volna és kitartásra buzditott. Gesztenye szín haja kibontva, bársonypuha hajfürtjei arcomat érin-

fiókok. Közülök négy: az üszöghi, herceg-szöllősi, villányi és mágocsi megszűnt; a többi fennáll, de csak egy részük működik jelenleg. A pécsi fiók teljes tevékenységet fejt ki s ünnepeket is rendezett az egyesület javára, mely szépen sikerült. Öröndetes tény, hogy *Hetyey Sámuel* megyéspüspök megújította előde ajánlatát, hogy a püspökség és káptalan részéről háboru esetére ötven beteg számára rendez be helyiséget a papnöveldeben, melynek orvosául *Höbbling Miksa dr.*, intézőjéül *Körmeny Károly*, papnöveldei aligazgató jelöltettek ki. A pécsi fióknak több tagja hunyt el a múlt évben, kiknek emléke jegyzőkönyvileg megörökített.

A megyebeli fiókok közül a *mohácsi* és *siklósi* rendszeresen és szabályszerűen működtek. A *sellyei* fiók szintén működött. A *szent-lőrinci* fiók azonban vezetője, *Pölt Károly*, nyugalmazott járásbíró elhunytával megszűnt működni s 490 forint 40 krajcárnyi vagyona a választmányának beküldetett. Ép így beszüntette működését a *pécsi járási* fiók is zengővári *Forray Iván*, nyug. főbíró elhunytá folytán. Végül a *baáni*, *dárdai* és *pécsváradi* fiókok meg nem szűntek ugyan, de nem működnek. Mindezek újjászervezését a közgyűlés kimondta s megkeresi ez iránt a járási főszolgabirákat.

A választmányból ez évben kiléptek: *Angyal Pálné*, özv. *Förster Béláné*, özv. dr. *Kohárits Károlyné*, özv. *Grünhuth Ignácré* és *Krasznay Mihályné* urnók; továbbá *Aidinger János*, molostori *Erreth Kálmán*, *Opris Péter*, *Szeregy József dr.* és *Cirer Elek dr.*, — kik azonban újból egyhangulag megválasztattak.

Ezután a választmány és a pécsi fiók múlt évi *pénztári számadásai* olvastattak fel. E szerint a pécsi fiók pénztári forgalma volt: áthozat 4358 frt 41 krajcár; bevétel 481 frt 85 krajcár; kiadás 99 frt 50 krajcár; maradvány tehát 4740 frt 76 krajcár. A választmány pénztári forgalma volt: áthozat 2836 frt 54 krajcár; bevétel 365 frt 45 krajcár; kiadás 322 frt; maradt tehát 2879 frt 98 krajcár.

Végül a folyó évi költségvetést állapították meg s a választmány kiadásait 164 koronában, a pécsi fiókékat 24 koronában irányozták elő.

Ezzel véget is ért a magyar országos Vöröskereszt-Egylet pécsi fiókja és baranya-megyei választmányának ez évi rendes közgyűlése. Mi a magunk részéről is a legmelegebben ajánljuk közönségünk pártfogásába az egyesületet, mely a háboru esetére kitűzött emberbaráti céljain kívül állandóan a humanizmus

ték. Csókot lehelt ajkamra és eszmélni kezdék . . .

Mintha most is a robogó vasuti kocsi fülkéjében ültem volna a bődíványon, hátrahajtvá fejemet. Majd kitekintettem a kupé ablakán. A holdfény még mindig sütött és a vasut mentén elhuzódó kis patakocskába fűrösztötte ezüstös sugarait. Kelet felől még mindig ott ragyogott a fénylő csillag és ez a fényes csillag újból emlékeztetett mindenre.

Gondolataimat még mindig nem tudtam összeszedni, valami oly nyomasztólag hatott kedélyemre és nem tudtam ellenszegülni. Szemeim újból lecsukódtak s a következő pillanathban már semmitsem tudtam magamról. Földi gondok nem bántottak, egész lényemet mintha az örök megsemmisülés vette volna körül.

Egyszerre valaki vállamat erősen megszorította és nyugvó helyzetemből felrázott. Egy barátságtalan képű porosz vasutikalauz volt, a ki imigyen förmedt rám:

— Berlin! A jegy csak eddig szól, tessék kiszállni.

Főleszméltem . . . Tehát minden csak álom volt, izgatott kedélyem rémes, de egyik részletében mégis oly kedves emlékü álma.

szolgálatában áll és a jótékonyt szolgálja. *Sorakozzék mindenki a Vöröskereszt-Egylet lobogója alá s városunk minden rangu és rendű polgára támogassa ez egyesületet, mert ezzel a jótékonytámnak, a humanizmusnak oltárára áldozza filléreit!*

A „Pécsi Athletikai Klub“ ünnepélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. május 7.

A pécsi atletikai klub tegnap tartotta a Magyar Athletikai Klub-bal Foot-Ball és és vivő mérkőzését.

Az érdekes »match«-re és akadémiára már szorlaton este érkeztek meg a Magyar Athletikai Klub-nak a »Foot-Ball Match«-en résztvevő tagjai, kiket az irdóháznál *Zsille Ferenc*, *Zsille Károly* a P. A. K. titkára és művezetője, *Lauber Dezső*, *Lauber Viktor*, klub tagok fogadtak.

Az érkezett vendégeket a »Mátyás Király« szállodában szállásolták el, a honnan fél kilenc órakor találkozóra gyűltek egybe a vendégek és a pécsi atletikai klub tagjai a Bedő-féle Szecessziós sötötében, hol ismerkedési estélyüket tartották meg, mely *Farkas Sándor* cigányzene karának hangjai mellett a késő éjjeli órákig tartott a legvidámabb hangulatban.

Vasárnap reggel közös reggelire az Otthon kávéházba gyűltek egybe a vendégek és a pécsi vendéglátók, majd kocsikra ülve kihajtaták a Zsolnay gyárba, hol *Zsolnay Miklós* és *Mattyasowszky Jakab* kalauzolták a vendégeket, kik nem egyszer őszinte elragadtatásuknak adták kifejezést Pécs első gyártelepének remek berendezése és óriási dimenziói fölött. A gyár megtekintése után a vendégek *Zsolnay Miklós* lakosztályába vonultak, hol a gyártulajdonos ismert vendégszeretetét élvezték s beirták neveiket a vendégkönyvbe.

A Zsolnay gyárból a »Pécsi Athletikai Klub«-nak ez alkalomra fényesen feldiszitett termébe mentek a vendégek, hol a klub izletes villásreggelivel várta az érkezőket kik tizenegy óráig időztek a klub helyiségében. Innen a vendégek egy része a »Pécsi Athletikai Klub« fogadóbizottságával a vasutra hajtatott, hol a déli vonattal érkező vendégeket fogadták. Délben érkeztek: *Krasznay Ferenc* a Magyar Athletikai Klub elnöke, *Santelli Italo* vivőmester és *Iványi Gyula* a Magyar Athletikai Klub tagja és a leghiresebb amateur vivő, ki csak nem rég nyerte el az olasz bajnoki díjat.

Délben fél egy órakor körülbelül ötven terítékű ebéd volt a Vigadó nagytermében, mely délutáni fél háromig tartott.

Pontban három órakor vonultak fel a Foot-Ball Match résztvevői a tettyei fensikra, hol már igen szép számú előkelő közönség várta a sárga kék és vörös fekete dreszben érkezett mérkőzőket. Ott láttuk: *Tormay Károly* alispánt, *Eckensberger* ezredest és családját, *Zsolnay Miklós* gyárost, *Varga Nagy István* kir. táblai bírót, *Vaniss Sándor* főszolgabírót, *Krasznay Jenő* a Nemzeti kaszinó igazgatóját, *Forray Valér* tb. főszolgabírót és a pécsi előkelő társadalom számos tagját, továbbá egy szakaszban a pécsi m. kir. honvédhadapród iskola növendékei is kivonultak *Sorsich* őrnagy vezetése alatt.

Egy negyed négy óra volt, midőn a sárga kék karszallagos rendezők szabaddá tették a pályát és kezdetét vette a mérkőzés.

A Magyar Athletikai Klub csapatjában részt vettek: *Réthy*, *Gerber*, *Nuber*, *Jaeger*, *Purt*, *Sebő*, *Stankovics*, *Wein*, *Kausser*, *Schick*, mint kapuőr *Kirchknopf*.

A Pécsi Athletikai Klub csapatjában: *Gebauer*, *Hechtl*, *Pozsonyi*, *Visnya*, *Móder*, *Jakóbi*, *Lauber*, *Schwarz*, *Poszek*, *Zsabokrszky*, mint kapuőr: *Hainess*.

A »Match« egyenlő eredménnyel végződött, a mennyiben az első mérkőzésnél a

pécsi csapat, a második mérkőzésnél a budapestiek csapata lett a győztes. Mindkét győzelmet az érdeklődő közönség zajos, rokon-szenves tapsal kísérte. A verseny tíz percnyi szünettel esti félhat óráig tartott.

A Fobt Ball Match után a mérkőzésben résztvevő csapatok a pécsi atletikai klub helyiségébe vonultak, este félnyolc órakor pedig felmentek a Nemzeti Kaszinóba, hol a *vivő akadémiára* érkező érdeklődő vendégeket fogadták.

Igen szép számú közönség gyűlt egybe a Nemzeti Kaszinó termeiben is, mely ritkán volt ily érdekes s különösen sport kedvelők számára érdekes látványnak színhelye, mint tegnap, midőn néhány igen szép mérkőzésen kívül módjában volt közönségünknek két világhírű vivő: *Santelli Italo* vivőmester és *Iványi Gyula* bajnok, nyertes amateur, vitor és kardmérkőzésében gyönyörködhetni, mely mérkőzésben az olasz iskola, minden erényeivel és — tagadhatatlanul — hibáival is, a legcsekélyebb részletekig kidomborodott. Helyszüke nem engedti meg nekünk, hogy a többi mérkőzésekkel touche és pointek szerint foglalkozzunk, annyi azonban bizonyos, hogy a vivőakadémiánál a fővárosi vivők mellett a pécsiek is nem csekély dicsőretet érdemelnek, kik tegnap is tagadhatlan bizonyítékát adták annak, hogy a pécsi Athletikai Klub a modern kor igényeinek teljesen megfelelően vezet és fejleszti a klub minden sportágait.

Az érdekes akadémiánál — melyen mint érdeklődő, báró *Fejérváry Imre dr.* főispán is résztvevett — mint jury tagok *Tormay Károly* alispán, dr. *Krasznay Jenő*, a »Nemzeti Kaszinó« igazgatója, *Krasznay Ferenc*, a Magyar Athletikai Klub tagja, *Ksepelka Ferenc* a Magyar Athletikai Szövetség titkára, dr. *Hámory Lajos*, a »Wesselényi Vivő Klub« alelnöke, *Haines Károly*, dr. *Lauber Rezső* és *Notter Jenő* voltak. A mérkőzéseket *Sorsich* őrnagy, a pécsi m. kir. honvédhadapródiškola parancsnoka, *Zlinszky István*, a Magyar Athletikai Klub tagja, *Hámory Lajos dr.* és *Krasznay Jenő* vezették.

A mérkőzések különböző eredményekkel a következő sorrendben folytak le:

Kardra: *Piacsek Zoltán* Pécs, *Nagy Ákos* Pécs, *Svastics Imre*, a pécsi m. kir. 19-dik honvédgyalogezredbeli tiszthelyettes, *Zlinszky István* Budapest, *Zsille Ferenc* Pécs, *Lauber Dezső* Pécs, *Hekler Antal* Budapest, dr. *Fausser Árpád* Budapest, *Stadelli* iskolája szerint. Vítórré: *Santelli Italo* Budapest, *Iványi Gyula* Budapest.

Szünet után. Kardra. *Várady Géza* pécsi m. kir. 19-ik honvédgyalogezredbeli főhadnagy, *Svastics Imre* tiszthelyettes. *Iványi Gyula*, *Hekler Antal*. Dr. *Fausser Árpád*, *Zlinszky István*. *Várady Géza* főhadnagy, *Hekler Antal*. *Santelli Italo*, *Iványi Gyula*.

Az érdekes és a közönség által lelkes tapsokkal fogadott vivő akadémia után tánc következett ifj. *Korodi Gyula* zenekarának hangjai mellett, mely a legjobb kedvben a késő éjjeli órákig tartott.

A jelenvolt hölgyek névsorát a következőkben adjuk: *Szentgyörgyi Irén*, *Radócsay Mariska*, *Pachner Angi*, *Fekete Irma*, *Náray Márta* (Pécsváradi), *Szabó* n. (Üszögh), *Szántó Etel*, *Eötvös Ika*, *Zelesny* n. (Üszögh), *Dávid Ilonka*, *Tallán* n., *Mende Ella*, *Opris Angi*, *Rihmer* n., *Breining Olga*, *Kopp Irma*, *Mülherr Mariska*, *Bedő Panni*, *Mazaly Etelka*, *Eisner Zsella*, *Holics Lulu*, *Eckensberger* n. Az első négyest mintegy 30—40 pár járta.

Ma reggel kilenc órakor ismét közös reggeli volt az Otthon kávéházban s feltizenegy órakor a vendégek a *Littke-féle* pezsgőgyárat tekintették meg, hol *Littke József*, a pécsi kereskedelmi kamara elnökének vendégszeretetét élvezték.

A vendégek a ma délben indult vonattal utaztak vissza a fővárosba.

Tűz a parketta-gyártelepen.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. május 7.

Tegnapelőtt, szombaton éjjel 11 órától egészen négy óráig nagy tűz pusztított a Majláth-utcában. Az ottani Steiner és Präger-féle parkettagyárban volt a tűz, mely elpusztította a gyári gubacsmalmot és a telep nagy részét.

Érdekes, hogy a tüzről a városban csak keveset tudtak s ennek oka az volt, hogy a városházán félrevert harangkongatást nem vették át a templomok tornyaiban s a városháza tornyából a harangkongás oly gyengén hangzott szét az éjszakában, hogy akár óraütésnek is vélhették, akik távolabbról hallották.

Érdekes az is, hogy a tüzet nem a toronyőr vette észre először, a mint az neki kötelessége, hanem Vaszary Gyula főkapitány, kinek a városháza előtt tett jelentést Rangha János ügyeletes rendőrmester valami verekedésről. Ekkor érezték a tűz égett szagát és látták is a siklósi-utca felől gyanus füstfelleglet. Rögtön kérdést intéztek a toronyőrhöz, a ki azután jelentette is, hogy a Majláth-utcában nagy füstöt lát, de túzlángot nem.

Erre nyomban kivonult a tűzoltóság teljes felszereléssel Oberhammer Antal tűzoltó-főparancsnok vezetése alatt. A kivonulásnál fordult elő a harmadik érdekes eset; az, hogy a tűz helyéről még biztos tájékozást nem nyervén, a Széchenyi-tér és az Irgalmasok-utcájának a szombat délutáni felhőszakadás víztömege által felszaggatott aszfaltján robogtak ki a kocsikkal a siklósi-utca felé s bizony csodák csodája volt, hogy a szerkocsikban baj nem esett a kriminális rossz uton.

A Majláth-utcában pedig ekkor már lángokban állt a parkettagyár telepén a gubacsmalom. A gyártelep az országuti Pinter-féle gőzfürdő háta megett s a mellette levő fakereskedés tőszomszédságában berendezve néz a Majláth-utca s ez a színhely oly veszedelmes volt, hogy bizony a tűzoltóság emberfeletti megerőltetésébe, önfeláldozásába került, hogy a tűz sem a gőzfürdő épületeire, sem a fatelepre át nem csapott, sőt a parkettaraktárt és az épület másik szárnyát is meg lehetett a tüztől óvni.

Az éjszaka sötétjét rémesen világította be az óriási tűz, melynél csakhamar megjelent báró Fejérváry Imre dr. főispán is. Kivonult három század 52-es baka, valamint a Zsolnaggyári tűzoltóság is s a tűznél a rendőrfőkapitány és Sárkány Ármin tb. kapitány tartották fenn a rendet.

A legnagyobb baj azonban az volt, hogy a tűzoltók nem bírtak vizet kapni. Természetesen, először a közelben levő Majláth-utcai hidránsból akartak vizet szerezni, de nem bírták a csapat kinyitani. És a tűznél nem volt senki, a ki segített volna. Mikor a jelenleg utazó Rauch János főmérnök helyettese, Slezák Vitus osztálymérnök megjelent, a hosszúság keresés után megtalált hidránst nem bírták kinyitni. A tűzoltók — úgy látszik — ellenkező oldalra fordították a csavart s az eltörvén, nem lehetett a kulccsal kinyitni. Felzavarták erre a főmérnök szolgáját is s lement a vízvezeteki vállalkozók megbízottja is s ez konstátálta, hogy a csavar eltört. Mit volt mit tenni, felmentek a messze eső országuti hidránshoz s bizony jó félóra múlva került, míg vizet kaphattak. Sőt a tettyei forrást, a mely el volt zárva, hogy a szombati nagy eső ne zavarja fel a rezervoárok tiszta vizét, szintén kinyitották s ez okozta, hogy a vízvezeték vize tegnap olyan volt, mint a limonádé.

Egyedül tehát a tűzoltók munkájának és a szerencsére szél nélküli időnek köszönhető, hogy az óriási tűz nem terjedt át a telepről a szomszédos épületekre. Maga a lángokban álló gubacsmalom és a vele összeköttetésben levő épületek teteje összeomlott és beszakadt, de az erős tűzfal is akadályozta a tüzet, hogy a másik épületrészre át nem terjedhetett. És

jó egyórai, szinte tulfeszített erőlködést igénylő munka után, egy óra tájban volt a tűz lokalizálva, s két óraker a tűzoltóság munkájára már nem volt szükség. Azonban csaknem hajnali négy óra volt, mikor a füstölgő zsarátnokok már nem volt szükséges locsolni s a tűzoltók a nehéz munka után haza vonulhattak.

A leégett gyártelepen pár hónappal ezelőtt tartották meg a tűzrendőri szemlét, mikor tűzbiztonsági szempontból több kifogásolni valót találtak ugyan, de a hiányok nyomban mind pótolattak. Hogy a tűz miből keletkezett, azt nem is lehetett megállapítani.

Ez a tűz és a sok megnehezítő körülmény, mely az oltásnál felmerült és valóban csak a csodás véletlenre bízta, hogy az egész Majláth-utca le nem égett: alkalmat ad, hogy több anomáliára rámutassunk. Először is, az utcai hidránssok fekvését szükséges ismernie a tűzoltóságoknak; nehogy megtörténjék máskor is az, a mi e tűznél, hogy lámpával keresték bár a hidránst, mégis vagy öt házzal távolabb akadtak rá s nem ott, a hol keresték. Azután pedig kitanítandók a tűzoltók a hidránssok kezelésére is; nehogy előforduljon az az eset, a mi most, hogy kinyitás helyett eltörik a csavart. És ajánljuk a rendőrségnek figyelmébe, hogy a városháza tornyában az erkélyen volt s a kijáró ajtót az őrző ellenőrző órától elválasztó rácsot, mely nem tudni, miért és mikor lett eltávolítva, állíttassa vissza. Ez a rács eddig szükségessé tette, hogy az őrző egész erkélyt végigjárja s úgy jutván el a jelző órához, azon fordított egyet s visszament a már megtett uton szobájába. Most pedig egyszerűen ha kilép az ajtón, vagy csak kinyul, keze ügyébe esik a jelző óra s fordíthat azon egyet-egyet, anélkül, hogy végigjárna az erkélyen. És bizonyára szükséges az is, hogy bármely tüzesetnél bármikor is jelen legyen egy hatósági mérnök, a ki a hidránssokhoz ért, a szomszédos vízcsapokat el tudja zárni, nehogy ilyen vízbőség esetén is, mint most van, megtörténjék, hogy ne legyen viz s a mi van, azt is pumpázni kelljen. Mert segíteni nem a főmérnök szolgálja van hivatva s akkor ugyan hiába a vízvezeteki vállalkozók segítsége is, mikor már a sok kapkodó és hozzá nem értő ember kezében eltörik a hidránssok ugynevezett »kapszli«-ja.

A leégett gyártelepen ma délután tartották meg a tűzrendőri vizsgálatot. A kár, mit a tűz okozott, több ezer forintba rug.

H i r e k.

Pécs, 1900. május 7.

Egyről-másról.

Szegfű meg gyöngyvirág. — Muzsika a sétaterén. — Éjjeli zene. — Muzsikálnak a lányok. —

Ha bár néha néha el is borul az ég, rövid időre valami kellemetlen, szitáló eső permetezik alá a haragos fellegekkel borított égről, míg egyetfordul-kerül az ember, akkorára már megint barátságosan tűz alá a nap sugara s kezdődik a sürgés-forgás a Király-utcán, melynekövasárnap déli sétáló közönsége közé vézna természetű fakó arcú leánykák vegyülnek s mintha könyöradományokat gyűjtenének, nyújtogatják virágokkal borított tányérjaikat a járó-kelő fiatal urak, galamb kacagásu, mosolygó leányok felé. Ezeknek legtöbbje azonban tán észre sem veszi a feléje nyújtott tányért, mert az udvarlás paroxizmusa, egy-egy lapos bók okozta gyönyör elfoglalja a fess urfiakat, kacagó damákat.

Magamnak nincs kinek udvarolni, nincs min kacagni, valami lelket elszorító, szánakozó érzéssel nézek azokra a viruló virágokra, melyek ott hevernek észrevétlenül a tányérban. A fehér, piros dupla szegfű, valami másodvirágzásban levő, szerelmes delnő szemérmetlen kényelmével terpeszkedik ott, csipkés szirmaival majd eltakarja a többi virágokat; mellette a hamvas szirmu, szomorú

gyöngyvirág, szinte bánatosan vagy tán kábultan heverész, mint valami annak a Pompadour márquisné szerűen ledér szegfű bájai után sóvárgó, epedő szívű ifiúr. — Szegény, szegény szerelmes gyöngyvirág! Oly harmatosak, könnyesek a szirmai, mintha valamely szerelmi bánatában gyötrődő, megátkozott királyfi szeméből aláhullott könnyek fagytak volna oda. No persze már megint a szerelemről beszélek, de ki tehet arról? Tág fogalom az nagyon, csekély idealizmussal rá lehet huzni minden kaptafára!

S míg eddig a vasárnapi korzó sétáló publikumát a térzene hangjai csalták a Szentháromság-szobor elé, tegnap csendes volt itt a táj, nem zavarta meg a rézkürtök harsogása, a dob pergése a járó-kelő lépéseinek csoszogó hangját, mert a mint ránk köszöntött a május hó, vége szakadt a Séchenyi-téren a térzenének s a mi háziezredünk derék »Regiments Musikk«-ja most csütörtök délutánonként az Erzsébet-sétaterén rendezi élvezetes sétabangversenyét. Szinte forradalmat csinál ez a muzsika, a csütörtöki káposztás napokat kizavarja hétköznapi színeiből s ünnepi toalettekbe bujtatott publikumot csal a sétater lombos, üde léget lehelő gesztenyeái alá.

Hja! A zene sokra bírja az embert, pláne ha szerelem lakik a szívekben, olyan kimondhatatlanul édes érzés, mely a nagy természet ébredésével terem az emberekben, mely szinte izgatottá idegessé teszi őket, míg be nem köszönt a tikkasztó nyár perzselő, ellustító forrósága.

A csendes, méla fényű holdvilágos éjszakában lassu óvatos léptek zaja hallatszik . . . melyek valamely városi ház sötét ablakainál hallgatnak el . . . Valami turcsa, misztikus hárfá hang hallatszik, elhalóan csendesen, mintha valamely cherub ott fent a csillagos égbolt mögött véletlenül odaért volna egy hárfá ezüstös hurjához . . . aztán néhány pillanat múlva, bus, szívhez szóló hangon, mint a májusi szerelmes szív kitörő érzelm tömege, felhangzik a nóta:

„Csak egy kis lány van a világon . . . . .“

De ki tudja, hogy az ilyen illatos májusi éjszakán, hány ilyen »csak egy« kis lány van itt e város szürke épületeinek tömkelegében?

Annak a szürke háznak egyik ablakában, hol a nóta hangzik, hirtelen mint egy hulló csillag, sárgás, sápadt fény gyulad ki, aztán menten elalszik, hiszen csak egy szál gyufa volt . . . .

S mi volt az egész? Éjjeli zene. Vallo-mások a cigány száraz fáján, titkos bánat vigasza, a szerelem reményt nyújtó szimfoniája . . . . .

Zene, illatos lég, szerelem, kábítóan süsogő falevelek, ujongó szívek, bánatos lelkek, aztán megint csak zene, szerelem . . . Hja hiába! Május van!

S ilyenkor van az idénye annak is, hogy holmi orpheumok, női zenekarok mennek »vidéki vendégszereplésre.« Szük nekik ilyenkor a főváros, hol persze most már más szórakozás is akad. Lejönnek hát hozzánk vidékre, hadd szórakozzunk mi is.

Nekünk pláne orpheum is akadt, meg a lányok is muzsikálnak. S míg az orpheum a maga trágár férfi estélyeivel végre bucsut mondott már a városnak, addig a »Nádor«-ban Rollinger direktornak nálunk már előnyösen ismert női zenekara ugyancsak vidám nótákat játszik a huncut szemű Kató kisasszony vezénylete alatt. S muzsikálnak a lányok, énekelnek s szinte örömet lelnek benne, hogy a feléjük lapossakat pislogó, szerelmes legényeknek dévajul oda énekelhetik:

»Mein Herz, das ist ein Bienenhaus.«

Elhisszük kedves hölgyeink s nem is kételkedünk szeretetreméltó csapodárságukban. De azért csak huzzák tovább nekünk azokat a vidám nótákat, hadd örüljünk nekik, legföljebb ha nagyon magukba szelesedünk, elhuzatjuk a mi nótánkat, aztán iszunk az egészségükre!

Dr. Faust.

Napirend 1900. május 8-án.

Naptár: kedd, május 8. — Róm. kath. Mihály. — Prot.: Zsaniszló. — Görög-kel.: (április 25.) Márk. — Zsidó: Ijar 9. — Nap két 4 óra 35 perckor; nyugszik 7 óra 18 perckor. — Hold két 3 óra 15 perckor éjjel; nyugszik délután 2 óra 30 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz és meleg idő, nyugaton csapadék várható.

Vegyes katonai felülvizsgálat a vármegye-házán d. e. 9 órakor.

A közigazgatási bizottság ülése a vármegye-házán d. e. 9 órakor.

A hegyrendőri bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— **(Képszentelés.)** Scholz Gyula sör-gyáros és neje a Bánffay-uton egy Mária-képet állítottak fel vallásos kegyeletből, mely képet tegnap reggel Troll Paul. Ferenc c. püspök nagyprepost fényes segédlettel szentelt be fenn a Bánffay-uton. A szép szertartáson igen nagy számu hívő jelent meg, kikhez Troll Paul. Ferenc, az idős főpap remek beszédet tartott, melylyel a kép beszentelés véget ért.

— **(Jogász gyűlés.)** Liebhardt József jogásznök tolyó hó 10-ére, csütörtök d. u. két órára jogászyűlést hívott össze. E gyűlésen a rendezőség beszámol a május másodikán megtartott házi táncestélyről, a küldöttség pedig a debreceni diákkongresszusról. A program pontjai közt olvassuk egyebek közt, hogy tárgyalni fogják a Nemzetközi Diákszövetségbe való belépést és az augusztus hóban Párisban tartandó nemzetközi diákkongresszusban való részvételt, annak kivitelét, illetve módozatait is.

— **(A pécsi izraelita hitközség)** tegnap délelőtt fél tizenegy órára hirdetett közgyűlést nem tartották meg, mert a tagok nem jelentek meg határozatképes számban. A közgyűlést egy ujabban kitűzendő, de eddig még meg nem állapított határnapig elhalasztották.

— **(Vegyes katonai felülvizsgálat.)** Holnap folyó hó 8-án a vármegye-házán a vegyes katonai felülvizsgáló bizottság délelőtt kilenc órakor katonai felülvizsgálatot tart.

— **(A dohányzók panasza.)** Ily című felszólalásunkra ma a m. kir. pénzügyigazgatóságtól a következő értesítést kaptuk: »Tisztelt Szerkesztő Úr! Becsés lapja folyó évi 103-ik számában »A dohányzók panasza« címen megjelent cikkben ezen pénzügyigazgatóság figyelmét felhívja a helybeli dohány különlegességi áruda kezelése körül észlelt azon szabályellenes-ségre, hogy purzicsán és hercegovinai szivarka dohányból világos minőségűt csak az kap, aki cigaretta hüvelyt vásárol, vagy a kezelők protectióját élvezi. Miután ezt a cikkirő általános-ságban említi, nincs módjában az igazgatóság-nak ez irányban vizsgálatot indítani, ha azonban egyes bizonyítható tényekre történik hivatkozás, s ez a pénzügyigazgatósággal közöltetik, nem fogok késni a szükséges intézkedések megtételével. Egyébként *jelzett cikk megjelenése napján a dohányáruda készletét a fentebb jelzett dohánynemekre nézve megállapítottam-és ezen megállapítás szerint 1011 csomag barna és 376 csomag világos dohány találtatott, ebből következik, hogy legfeljebb minden harmadik vevő kaphat világos dohányt.* Pécs, 1900. május hó 7-én. Dragonescu p. ü. igazgató.» Felszólalásunkban neveket épen nem említettünk, mert célzatosságot, ha csak lehet, kerülni szeretjük. A pénzügyigazgatóság gyors intézkedését pedig köszönjük — a dohányzók nevében!

— **(Egy országot egy mérnök-ért.)** Azt a bizonyos közmondást, hogy „Egy országot egy loért“, így variálhatták mindazok, kik szombaton délután öt óra tájban a Széchenyi-téren és az Irgalmasok-utcájában a felhőszakadás által felszaggatott aszfalt utat nézték. Volt ott mindenféle tisztviselő a torony alól; ott volt az egész rendőrség, de mérnököt nem lehetett látni. Minek is mentek volna oda, azt az ezer és ezer forintokra ringó kárt, a mit az aszfalt felfordulása okozott, úgy se

tehatték volna jóvá, különben is az aszfalt jószágáért nem ők, hanem a részvénytársaság felelős. Hát minek lettek volna ott, mikor úgy is „eső után köpönyeg“ lett volna a jelenlétük?! A rendőrséget pedig miért sajnálják ők? Végre is rendőrnek is kell lenni, nem áldhat meg a kegyelmes Uristen mindenkit olyan szerencsével, hogy mérnök lehessen! A rendőrség azután dolgozhatott is idebenn, meg szaladhatott ki Szókóba is, hol az ut mellett a Sillay-féle szőlőnél egy fal ledőlt, s végül a vízzel megtelt üzletekből és lakásokból szivattyuzhatta kifelé a vizet... ez mind az ő dolguk volt s nem a mérnök uraké!!

— **(Dinamitrobbanás Bányatelepen.)** Kezdenek már azok az állapotok tarthatatlanokká válni, a melyek a bányatelepi bányászok körében urakodnak. Szombaton este megint dinamitrobbanás volt, melyet épen oly joggal, mint az eddigieket, merényletnek lehet tekinteni a bányatisztviselők ellen. Az eset most úgy történt, hogy szombaton este Neiberg Ernő felügyelő gesztenyés-uti lakása előtt a szűk kertcskébe valaki bedobott a földre egy dinamit töltényt, mely szétrobbanván, a lakás ablakai mind betörték. Egyéb baj ugyan nem történt s a rendőrség erélyesen nyomoz, de hát végre is Bányatelepen is szeretik az emberek az életüket s bizony nem köszönik meg, ha a szép május hóban ibolya és gyöngyvirág helyett valami hazátlan, elkeseredett facér bányász dinamitot dob a kertjükbe az ablakjuk alá. Ezekről a kétes alakoktól kellene megtisztítani a Dunagőzhajózási társaság bányagazgatóságának, a rendőrség közbejöttével, a bányászok seregét s akkor nem ismétlődneek ezek a merényletek, melyek bár csak megfélemlítést céloznak s bajt nem okoznak, egyszer majd nagyobb veszedelmet is szülhetnek.

— **(Bizottsági ülés.)** A város építési szakkbizottsága folyó hó tizedikén (csütörtökön) délután három órakor a városháza gazdasági tanácsstermében ülést tart. Az ülésen új építkezési engedélyeket fognak tárgyalni.

— **(Vetőmag vizsgálat.)** A földmívelési miniszterium egy kiküldöttjének jelenlétében Pécsen ma tartották meg a kereskedésekben a vetőmag-vizsgálatot. A miniszter kiküldöttje Schmidt Albert, Schultz Ferenc rendőrkapitány kíséretében végezte a vizsgálatot, melyet az 1895. évi 46-ik törvénycikk értelmében akként fogatosítanak, hogy az egyes vetőmag-kereskedőktől vetőmag-mintákat vesznek, melyet a budapesti vetőmag vizsgáló intézethez küldenek fel, hogy megállapítsák, arankamentes-e az árusított vetőmag?!

— **(Megrepedt vasuti sín.)** A Pécs—barcsi vasutvonalnak a város alatti, a balokányi ligetnél levő részén a vashidon szombaton délután egy vasuti sín megrepedt. A sín megrepedését a telefonhuzalt vizsgáló munkások vették észre és csakhamar ki lett cserélve a megrepedt sín, melyre ha a délutáni személyvonat rátért volna, bizonyára vonatkisziklás lett volna az eredménye. Szerencsére tehát jókor vették észre a veszedelmet s el is háritották azt.

— **(Késelés.)** A éjjel Dreiszigler Samu szobrászsegéd és Rostás István asztalossegéd egy korcsmában összeverekedtek s késhegyre mentek egymással. Mindketten több sérülést szenvedtek, mire a rendőrség véget vetett a verekezésnek. Rostás István sérülései olyan súlyosak voltak, hogy ápolás végett a városi kórházba kellett szállítani.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** Lapunk zártakor, ma délután öt órakor, a nyil-utcában gyilkossági kísérlet történt. Takács Pál, nyil-utca 28-ik szám alatt lakó ember, jelentette a rendőrségen, hogy a szomszédban lakó Rab Teréz nevű leány a jelzett időben jajgatva futott át az udvarukba. A leány után egy fiatal ember rohant s az udvaron a kezében levő hatlövetű revolverből kétszer a leányra lőtt. A leány erre összeesett s míg a házbeliek a lövöldöző fiatalembert elcsendesítették, ad-

dig a gazda a rendőrségre szaladt segítségért. A rendőrség részéről Sárkány Ármin tb. rendőrkapitány és Tolnai Vilmos dr. tisztiorvos kocsin kimentek a helyszínére, hogy a vizsgálatot fogatosítsák.

— **(A megyei árvaházban.)** A folyó tanév végén a megyei árvaházban üresedés áll be, a mennyiben koruk miatt hét fiu s öt leány hagyja el az intézetet, kiknek helyére az előjegyzettek közül a legérdemesebbeket fogják felvenni, mégis különös tekintettel lesznek arra, hogy a felveendők a teljesen árvák sorából kerüljenek ki.

— **(Névmagyarosítás.)** Szilávik Pál, tolna-agárdi lakos, róm. kath. néptanító, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Sas-ra magyarosította.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A németbolyi önkéntes tűzoltóegylet alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— **(Gyermek-előadás.)** Folyó hó tizenharmadikán (vasárnap) délután 3 órakor a városi színházban megismétlik a Ferenc József tanítók háza javára a múlt hóban rendezett gyermek-előadást. A műsor a következő: 1. *A tavasz ébredése.* Daljáték zongorakísérettel. Előadják a polgári leányiskola növendékei. 2. *Az ifju;* Gabiroltól Szavalja Perls Anna. 3. *Az új nevelő;* vigjáték Murai Károlytól. 4. *Meditation,* Bachtól; előadják a városi zeneiskola növendékei. 5. *Nincs itthon a mama.* Monolog; előadja Mike Imola. 6. *Grand menuett;* tánc. 6. *A tavasz hírnökei;* vigjáték. 8. *Les lanciers en carré;* tánc. 9. *Komikus polka;* tánc. 10. *Király-induló;* előadja a polgári leányiskola énekkara. A táncokat Herczenberger József, a zenét és éneket Hoffer Károly tanította be. A zenekíséretet az 52-ik gyalogezred zenekara szolgáltatja. Jegyek előre válthatók Domján I könyvkereskedésében és vasárnap a pénztárnál. Hely-árak: páholy 7 korona; zsölle 0 sor 1 kor. 60 fill., 1—6 sor 1 kor. 40 fill., 7 sortól 1 korona; I. emeleti erkély 0 sor 1 kor. 40 fill., a többi 80 fillér; II. emeleti erkély-ülés I. sor 80 fill., II. sor 60 fill., IV—V. sor 50 fillér; földszinti állóhely 60 fill.; deákjegy 40 fillér; II. emeleti állóhely 40 fill. és karzat 20 fillér.

— **(Postamester kerestetik.)** A zalamegyei Szobaticán harmadosztályu postamesteri állás van üresedésben. Pályázati kérvények folyó hó 25-ig adandók be a pécsi kir. posta és táviridgazgatósághoz.

— **(A bencések és Szent István.)** A bencések monte-cassinói főapátságában Szt. Benedek rendalapító sirja körül emléket állítanak a rend jöltevőinek. A magyarországi bencésrend most mozgalmat indított, hogy Szt. István királynak is emléket emeljenek, mert az első magyar király jót tett a bencésrenddel s több apátságot, köztük a pécsváradit is alapította.

— **(Hadastyánok majálisa.)** A baranyamegyei katona-hadastyánegyesület f. hó huszadikán majálist rendez. A majális az üszöghi erdőben kezdődik délután 3 órakor.

— **(Várady madarai Antwerpenben.)** Az antwerpeni madárkiállításon Várady Ferenc, Baranyavármegye tb. főlevéltárosa és író, a nagy madarász, ki e téren Magyarországon egyedül áll s kit, mint ilyent, a II. nemzetközi ornithológiai kongresszus magyarországi bizottsága 1890-ben a budapesti madárkiállítás bizottsági tagjává választott s a ki Pécsen is két ízben, 1882. ben s a reá következő év nyarán rendezett madárkiállítást, bemutatván a közönségnek gazdag madárgyűjteményét; — exotikus madaraival legutóbb az Antwerpenben megtartott madárkiállításon vett részt. Ausztráliai és dél. amerikai tenyészakadcsainak Pécsen, tehát Magyarországon költött szaporulatából állított ki egy-egy párt, remeknél remekebb példányokat. *Loryjai* (Psittacus eximius) Uj-Hollandiából és *Tüszárnyu papagályai* (Psittacus pyrrhopterus) Braziliából, épség, szépség, erőlejjesség, tollaikat

és szinpompa tekintetében olyan kifogástalan példányok voltak, a minőket a legnagyobb madárkiállításokon sem igen lehet látni. A hosszú ut kissé megviselte a madarakat, de azért még mindig elég szépek. A kiállítási jury első díjjal tüntette ki Váradyt. A madarak Váradynak már sok anyagi gondot és nehéz küzdelmet okoztak végre kis örömhözisjuttatták. A budapesti állatkert igazgatósága, remélhetőleg Váradytól fogja jövőben madárháza számára beszerezni az exotikus madarak egy részét, a mennyiben a tengeren tuli világrészekből importált madaraknál a honosított példányok, a melyek a mai éghajlatunk alatt tenyésztettek, sokkal tartósabbak. A tengeri kikötőkben és külföldi madárkereskedésekben árusított madarak frissen importált állatok, a melyeknek legalább 70% a rövid idő alatt elpusztul; a honosított példányok teljesen megbízhatók s a halandóság közöttük igen csekély.

— **(Botozni való szülők.)** Mőzs tolnamegyei német és tótajku községben *Tihanyi* Domokos tanfelügyelő azt tapasztalta, hogy még a felsőbb osztályokban sem tanulnak a gyermekek földrajzot, történelmet és természetrajzot; továbbá *magyarul sem akarnak tanulni.* A tanfelügyelő erre vizsgálatot tartott, mely alkalommal bebizonyosodott, hogy a szülők maguk az okai gyermekeik tudatlanságának, mert a könyveket *elveszik a gyermekektől és elégetik.* A könyvpusztító s igazán csapni való hazafiatlan szülőket a kir. tanfelügyelő feljelentette a közigazgatási bizottságnak.

— **(Megölte a pálinka.)** *Balatinác* Pál hercegmároki sokác gazda házában lakodalom volt. A lakodalmas házba bevetődött *Balatinác* Fülöpnek még iskolába nem járó 6 éves fia is; szülei a mezőn dolgoztak. A kis fiuval annyi pálinkát itattak, hogy meghalt. A megejtett törvényszéki boncolás megállapította, hogy a fiu halálának oka agyszélhűdés volt, melyet a tulságos mértékben élvezett pálinka idézett elő. Hogy ki volt az, a ki a kis fiut leitatta, ezt kideríteni a megindított bűnvizsgálat feladata.

— **(Esküvő.)** *Hofmann* Ernő pécsi borkereskedő f. hó 17-én esküszik örök hűséget *Szegzárdon Krón Matild-nak, Krón Sámuel* szegzárdi negykereskedő leányának.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** *Kun* Ádám, hercegmároki gazdasági cseléd a napokban gazdájának istállójában egy hevederre fölakasztotta magát. Tettét azonban idejekorán észrevették a házbeliek, hamarosan levágták az öngyilkosjelöltet a kötélről s élesztési kísérlet után sikerült is életre hozniok. Ugy mondják, hogy *Kun* Ádám szerelmi bánatában akart meghalni.

— **(Római kaland.)** Mulatságos és következményeiben nem éppen kellemetlen kalandja támadt egy *Haligrai* nevű bordeauxi uri embernek, a midőn a napokban zarándok uton lévén az örök városban, a Péter templomot meglátogatta. Ájtatos hangulatban elmélyedve észre sem vette, hogy körülötte mi történik. Képzeltetebő tehát elámulása, a midőn a templomból kijutva, egy német pénzzel telt erszényt és orosz pénzjegyekből dagadozó tárcát talált köpenye zsebében. — A becsületes franciát alkalmasint kollégájának nézte valami zsebtolvaj és a midőn magát megfigyelve látta, zsákmányát hirtelen zsebébe dugta azzal a reménnyel, hogy alkalmas helyen vissza veszi tőle. — *Haligroy* a két erszényt átadta a rendőrségnek.

Tanügy.

Önképzőköri zárógyűlések.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. május 7.

Vasárnap reggel 8 órakor tartotta a pécsi áll. főreáliskola „Eötvös önképzőköre” ez idei zárógyűlését. Az egész tanári kar megje-

lent a gyűlésen, hogy hadd láthassa, hadd hallhassa, minő fényes eredményt képes felmutatni ez iskolai irodalmi kör, mely immár működésének huszonhatodik évét töltötte be.

A gyűlést *Kölcsey* »Hymnusza« nyitotta meg, előadva az intézeti énekkartól. E nemzeti ima akkordjainak elhangzása után *Sasváry* Géza ifjusági elnök lépett fel az emelvényre s szép, hatásos beszéddel megemlékezett az önképzőkör ezidei fényes munkásságáról. Felémelte, hogy ez idei működés kiválóan sikeres volt, mert 46 beérkezett munka közül csak ötöt vetettek vissza s különösen örömet fejezi ki, hogy e munkák között egy kontárkodó lantpengetéssel sem találkoztak.

Az elnöki megnyitó után *Löwy* Emil VIII. o. t. olvasta fel pályanyertes dolgozatát »Emlékbeszéd Vörösmarty Mihály fölött«. A felolvasást ének követte. Az intézeti énekkar előadta »Üdvözet az erdőhöz« c. dalt. Ez után *Neuberg* József VII. o. t. *Kölcseynek* »Szinészet ügyében« c. művészi szerkezetű szónoki beszédét adta elő, megfelelő szép, értelmes előadással. Utána *Landgraf* József VIII. o. t., a kör régi, kedvelt szavalója, »Uj ezredév« c. ódát szavalta.

Azután a pályadíjak kiosztása következett, mit a kör érdemes vezető tanára, *Gallovich* János eszközölt. A kaszinói pályázatra hat mű érkezett be. A 4 arany *Gebauer* Ernő VII. o. t. és *Löwy* Emil VIII. o. t. között osztott meg. *Gebauer* Ernő három tájképfestményrel pályázott, az egyik kép erdőrészlet, a mint a fákon keresztül tör a hold halvány fényugara. A második kép alkonyatot mutat be, a mint a nap lenyugszik s visszaveti sugarait a tájra. A harmadik kép a legfigyelemre méltóbb. Ez szintén erdőrészlet. Előtérben viz oldalt fák és bokrok a háttérben a lenyugvó nap, a mint fényugarai megtörnek a víz tükörén s visszaverődnek. Mindez művészi összhangzatban jelenik meg, mintegy élni látjuk azt, a mit odavarázolt. Mind három kép kiváló tehetségre vall. Hisszük, hogy kilépve az életbe művészi pályáján, a melyre lép, hirnevet fog magának szerezni. A többi beérkezett pályaművek szintén jutalomra voltak érdemesek s szerzőik: *Spitzer* István VII. o. t. »Arany és Petőfi összehasonlításával«; *Sasvári* Géza VIII. o. t. »Széchenyi és Kossuthjával«; *Sasvári* József VII. o. t. »Mária Theresia reformjai« c. munkájával nyert egy-egy aranyat. Azonkívül beérkezett a pályázatra egy öt felvonásos tragédia, melynek szerzője *Engel* Róbert VII. o. t. szorgalmáért dicséretet kapott.

Az intézet volt jeles előmenetelű tanulója *Kornis* Ödön egyetemi hallgató egy matematikai munkára tűzött ki egy aranyat. A díjat *Krisztián* György VIII. o. t. nyerte el. A másik beérkezett munka szerzője: *Krausz* Béla VIII. o. t. dicséretet nyert.

Justus Miksa villanygyári igazgató fizikai tételre tűzött ki egy Erzsébet aranyat, mely pályázatra 5 dolgozat érkezett be. A legjobb volt *Sasvári* József VII. o. tanuló, az »Inga alkalmazása« c. dolgozata s így a díjat ő nyerte. Azonkívül *Krausz* Béla VIII. o. t. *Péter* János tanár részéről részesült egy arany jutalomban. Még öt-öt korona jutalomban részesültek: *Neumann* József VIII. és *Loránt* Arthur VII. o. tanulók.

Günsberger Lajos pécsi könyvkereskedő által kitűzött: »Török élet, Mikes Kelemen levelei alapján« c. pályázatra *Glass* Mór VII. o. t. adott be dolgozatot s a díjat ő nyerte.

Dr. *Löwy* Lipót által kitűzött egészségtani dolgozatra három munka érkezett be. A díjat *Glass* Mór VII. o. t. nyerte el. Dicséretben részesültek: *Sasvári* József VII. és *Engel* Róbert VII. o. tanulók.

A kör által kitűzött »Emlékbeszéd Vörösmarty fölött« c. pályázatra ketten adtak be dolgozatot. *Sasvári* Géza VIII. o. t. nyerte el a díjat, azonkívül *Löwy* Emil VIII. o. t. a *Ciglányi* Béla-fele műfordításokból kapott két kötetet ajándékol.

Mint minden évben, úgy az idén is tar-

tottak *versenyszavallatok*. Gyászoljátok c. óda szavallatán *Sasvári* Géza VIII. o. t. vett részt s a díjat ő nyerte el. Arany János »Tetemre hívás« c. balladájának elszavallásáért *Landgraf* József VIII. o. t. és *Neuberg* József VII. o. t. részesültek 5—5 korona jutalomban. Azonkívül ugyanezen alkalommal *Jakics* Tivadar VI. o. t. kapott a *Ciglányi*-féle műfordításokból 2 kötetet.

Kölcseynek »Szinészet ügyében« c. szónoki beszéd előadásáért *Sasvári* Géza VIII. o. t. és *Neuberg* József VII. o. t. részesültek öt-öt korona jutalomban.

Ezzel véget ért a jutalmak kiosztása. Együttal kihirdette a vezető tanár az új kaszinó pályázatát a következő tételre: Minő hatással volt a renaissance Európa népeinek műveltségére. Majd költői fordulatokban és képekben gazdag beszédet mondott az ifjusághoz, további munkásságra buzdítva.

A beszéd elhangzása után *Dischka* Győző igazgató beszélt az ifjusághoz az önképzés nemes céljáról, továbbá kitaró munkásságra buzdította az ifjakat, hogy méltóan folytassák az elődöktől megkezdett munkát.

A főgimnázium önképzőköre tegnap délelőtt tartotta a zárógyűlését a tagok teljes számu részvéte mellett.

A záró gyűlésen néhány énekszámval az intézet énekkara is részt vett *Bitter* Illés főgimnáziumi tanár vezetése alatt.

Greksa Kázmár dr. főgimnáziumi tanár, az önképzőkör elnöke költői lendületű, magvas beszédben szólt az ifjusághoz, buzdítván őket a magyar irodalom ápolására, tökéletes megismerésére. Majd a pályadíjakat osztották ki.

A kaszinó díjat *Surányi* Miklós nyerte el dolgozatával. A legtöbb pályadíjat *Babics* Mihály vitte el sikerült munkáival.

A versenyszavallásban különösen kitűntek *Csernits*, *Mertz*, *Vérfi*, *Szigvárt* s *Babics* Mihály. *Incédy* Dénes igazgató buzdító beszéde fejezte be a főgimnáziumi önképzőkör utolsó gyűlését.

A pécsi felsőkereskedelmi iskola *Baross* Gábor önképzőköre szintén tegnap tartotta zárógyűlését *Bokor* Ferenc irodalomtanár elnöklete alatt a tanári kar és vendégek jelenlétében.

Sohr Sándor önk. titkár jelentést tett a kör ez évi működéséről, mely a körnek tizenhatéves fennállása óta minden tekintetben a legtermékenyebb volt, a mennyiben beérkezett 69 mű, a miből elfogadattott több mint fele; szavallat volt 37, melyek közül osztatlan dicséretet nyert 20.

Ez alkalommal tartott a versenyszavallás, melynél 7 versenyző közül az első díjat *Végh* Lajos a kör alelnöke, a másodikat *Spitzer* Vilmos f. o. t., a harmadikat *Sohr* Sándor titkár, a negyediket *Taki* József a. o. t. nyerte el.

Végül egy szives adakozó által egy tizkoronás aranyban kitűzött pályázat eredményét hirdette ki a kör ősz elnöke. A pályatétel volt: *Az ipar pártolásával kereskedelmünket és kulturánkat is előmozdítjuk.* Beérkezett négy mű. A tanári kar a díjat *Végh* Lajos alelnök művének ítélte oda; *Spitzer* Vilmos f. o. t. művét pedig megdicsérte.

)(**Osztályvizsgák.** A helybeli középiskolák nyolcadik osztályai szombaton befejezték az előadásokat s most nagyban készülnek az osztályvizsgákra, melyek holnap kezdődnek meg. Az osztályvizsgák végén megkezdik az írásbeli érettségi vizsgálatokat, melyek után néhány heti készüléttel neki ülnek a szóbeli érettséginek, a diák álmok netovábbjának, mely után kilépnek az általuk oly szépnek álmódott nagy világba, annak zajába, lélekölő lármájába.

TÁVIRATOK.

— **A király Berlinben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlinben a reggeli lapok ünnepi cikkekben méltatják a trónörökös nagykorúságának jelentőségét és újból kiemelik Ferenc József király jelenlétének fontosságát.

Vilmos császár vasárnap reggel résztvett Zsigmond császár és király emlékszobrának a leleplezésében, azután pedig a kastélyban fogadta a trónörökös ezredének, a kelet poroszországi granátos ezrednek a küldöttségét és bemutatta őket a trónörökösnek. A reggeli után fél 10 órakor Ferenc József király látogatását fogadta a császár, ezután az ott időző fejedelmi személyiségeket.

Zsigmond császár és királynak a Sieges Hallén felállított szobrát vasárnap reggel 8 órakor leplezték le, a császári pár, a trónörökös, Etel Frigyes, Adalbert, Agost Vilmos és Oszkár hercegek jelenlétében. A császár megérkezése után üdvözölte a jelenvolt urakat. A leleplezés után Vilmos és kísérete figyelmesen megnézte a szobrot.

Berlinből sürgönyzik, hogy Vilmos német császár a tegnapi ebélnél a következő felköszöntőt mondotta a megjelent felségekhöz; „Mélyen megindult atyai szív szől önökhöz és a legbensőbb hála, hogy idejöttek velünk ünnepelni. Ene közös ünneppel Európa minden állama elismeri, hogy közös politikánk mindenkivel békeségben, barátságban élni“. Ezután a német császár a fejedelmek egészségére üritette poharát.

Ferenc József király válaszolt a német császár felköszöntőjére: „Poharamat — ugymond — kedves keresztfiam, a trónörökös egészségére emelem, ki ma lépi át nagykorúsága küszöbét és szüleinek legbensőbb szerencse kívánataimat fejezem ki. Maradjon meg szolgálói szeretete sokáig a nemes herceg számára, érje el, hogy ifju erejének csirái szerencsésen kifejlődjenek, komoly munkában arra a magas, nehéz hivatásra, mely reá vár. Isten áldja, óvja a trónörökösöt!“

— **A király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint Berlinből sürgönyzik, Őfelsége a király f. hó 11-én Budapestre jön.

— **Munkácsy holtteste itt-hon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Munkácsy Mihálynak hült tetemét vasárnap déli 1 óra 45 perckor hozták Budapestre a központi pályaudvarra. Ugyancsak e vonattal érkezett meg a gyászba öltözött özvegy és Zsilinszky Mihály államtitkár. A vonat megérkezésekor az államtitkár karján szállt le az özvegy, a kinek Dorner Gusztávné gyászfátyollal bevont élő virágcsokrot adott át. A nagy halottat este 10 órakor szállította a művészbizottság a Múcsarnokba, a hol ravatalra helyezték. Este óriási emberáradat nézte a menetet, melyet 200 fáklyás kísért. Az állomáson Zsilinszky államtitkár, özvegy Munkácsy Mihályné és Munkácsy öcsese jelentek meg. Midőn a vonat megérkezése után az állomásfőnök levágta a nagy halott ólomzárát, a barna faburkolat szétvált s látni lehetett az érc-

koporsót, melyben Munkácsy Mihály örök álmát aluszassa.

Mint Bécsből táviratozzák, Munkácsy-nak két Bécsben őrzött ereklye csomója eltűnt.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai rövid ülésén a számvevőszék jelentését tárgyalták le. Thaly Kálmán és Pichler Győző hozzászólásai után a Ház legközelebbi ülését csütörtökre tűzték ki.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hamilton bevette Vynburgot. A búr sereg elmenekült.

Londonból sürgönyzik: Mafekinget az angolok fölszabattolták, boerokat megkerülték és háromezret elfogtak közülök. Ez a katasztrófa alighanem döntő befolyással lesz a harcra.

— **Szell Kálmán dísztagsága.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szell Kálmán miniszterelnököt a belvárosi polgári kör legutóbbi közgyűlésén díszelnökévé választotta. Tegnep egy küldöttség Heinrich Alajos vezetésével átnyújtotta a díszalbumot. Szell Kálmán megköszönte a megtisztelő figyelmet és megígérte, hogy a belvárosi polgári kört ezentul nem mint vendég, hanem mint elnök gyakrabban fel fogja keresni.

— **Br. Jósika Miklós halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapestről sürgönyzik: báró Jósika Miklós, egy nyolcvan éves agastyán, tegnep Budapesten meghalt. Temetése ma délután volt.

— **Figyelmeztetés a Reichsrátnak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből sürgönyzik: Tegnep Lueger elnökielte alatt ülést tartottak Bécsben, mely elhatározta, hogy fel fogják a képviselőházat szólítani, miszerint lásson már végre-valahára komoly gazdasági munkához.

— **Jubiláló patriárka.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károlyán Brankovics patriárka jubileuma igen szép ünneppé nőtte ki magát. Tegnep este fáklyásmenetet rendeztek tiszteletére. Ma fogadta a patriárka a küldöttségeket.

— **Véres választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint Toulonból sürgönyzik, az ottani községi választásoknál véres verekedés történt az ellenpártok között, miközben több súlyos sebesülés is történt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa
karót

szállít jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsett, Szigeti ország-ut 33. szám.

Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzilában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — Aszfalt elszigetelő máz nedves falak szárazzá tételére.

4209. sz.

tk. 1900.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint az özv. Fischer Krisztina pécsi lakos végrehajlatónak Dörgő Imre szilvási lakos végrehajlatást szenvedett elleni 200 korona s jár. iranti végrehajlati ügyében 2408/tk, 1900. sz. a kibocsátott árverési hirdetményben a szilvási 259. sz. betétben felvett A. I. 66. és 68. hrsz. ingatlanokra 496 kor.; a szilvási 112. sz. betétben felvett A. † 904/1. hrsz. ingatlanra 76 kor. és a szilvási 206. sz. betétben felvett A. † 23. hrsz. ingatlanok a B. 121. a. bejegyzés szerint Dörgő Imrét illető részére 14 korona kikiáltási árban Szilvás község házához 1900. május hó 23-ik napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés az 1881. : LX. t. c. 167. §-a alapján Geresdi Józsefné szül. Dörgő Katalin végrehajlató érdekében is 100 kor. tőke követelése s jár. kielégítése végett megtartatni fog.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi hatóság 1900. április hó 20-án.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.

HIRDETMEYNY.

A „GARÉI NÉPBANK SZÖVETKEZET“ az 1893. évben közzétett mérlege alapján közgyűlésileg elhatározott feloszlását már 1894. évben befejezván, a keresk. törvény vonatkozó §-a értelmében közhírré teszi, miszerint a 7360 frt 73 kr. o. é. zárult mérlege „vagyon“ alapjából kifizetett:

1. Részvénytökekben : . . . . . 6385 frt 20 kr.
2. Osztalékokra részvényenkint á 3 frt : 939 frt — kr. = 7324 frt 20 kr.

Az évi kiadások levonásával fönmaradt összeg, a leszámolás befejeztéig esedékes kölcsönkamatokkal 104 frt 12 kr-ra szaporodott, és ez összeg 20 forint kiadási illetmény levonásával a két garéi iskola közt egyenlő arányban, mint segélydíj fölosztatni határozatván, kifizettetett.

A szövetség ekként leszámolását teljesen befejezván, a cégjegyzékből való törlését kérelmezi; számadási könyveinek elhelyezését pedig a garéi községi irattárban való letétellel hozza javaslatba.

Kelt Garén, 1900. május hó 2-án.

A fölszámoló bizottság.

575. sz.
végr. 1900.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak, mint hagyatéki bíróságnak 1900. Ö. III. 60/2. számú végzése következtében néhai **Varga József és Varga Józsefnének** 1226 koronára becsült következő hagyatéki ingóságai u. m.: házi butor, házi és bognár műhely felszerelés, bognár munka és bognárfa, **nyilvános árverésen eladatnak.**

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírósnak 1900. évi Ö. III. 60/2. számú végzése folytán Pécssett, Márton-utca 18. sz. a. leendő eszközlésére **1900. évi május hó 18—19. napjának délutáni 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1900. évi május hó 5-én.

Fonyó István,
kir. bir. végrehajtó.

469. szám.
1900.

Árverési hirdetemény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1900. évi V. I. 121. számú végzésével Dr. Müller János ügyvéd, mint Knippl János követelése behajtására kirendelt gondnok felperes részére Csögl János alperes ellen 120 korona követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1000 koronára becsült ingóságokra a fentidézett pécsi járásbírósnak 1900. V. I. 121/1. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Pécssett, Indóház-utca 21. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1900. évi május hó 14-ik napjának délelőtti 9 órája tűzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt hordó, dongafa s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőknek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fog adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdeteménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécssett, 1900. évi április hó 29-ik napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Siremlékek 6 frttól feljebb.

Ifj. Vogl János

kőfaragó üzlete Pécssett, Vásár-tér 5. szám.

Jankovits Hugó ur szappangyarával szemben.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlom
legnagyobb választéku

SIREMLÉK-RAKTÁRAMAT

a legolcsóbb árak mellett.

Tiszteletteljesen felkérem a n. é. gyászoló közönséget raktárom szives megtekintésére.

Kiváló tisztelettel

Ifj. Vogl János.

Siremlékek 6 frttól feljebb.

Magyar Tőzeg- és Műtrágyaipar Részvénytársaság

Baranyamegyei vezér-képviselősege és tőzegszóró-klozet berendezési vállalat,

==== PÉCS (Bazár-épület.) ====

T. cz.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy a »Magyar tőzeg- és műtrágyaipar részvénytársaság« budapesti cég, kizárólagos képviselőjét Baranyamegyére megszereztem, mely alkalomból bátor vagyok nagybecsű figyelmét önműködő tőzegszóró-klozet berendezésekre, fertőtlenítő, szagtalanító és izoláló tőzegporra, valamint istálló alomszerűl szolgáló tőzegalomra felhívni.

Ide csatolva tisztelettel átnyujtom kivonatos árjegyzékemet, melylyel kapcsolatosan a következőket bátorodom előadni:

szabadalmazott önműködő tőzegszóró klozetjeim alkalmazása mellett az emberi ürülék szagtalanított és fertőtlenített tömeggé alakul át; első minőségű tőzegporom egyedül alkalmas a jelenlegi klozet-berendezéseknél fennálló türhettelen állapotok megszüntetésére.

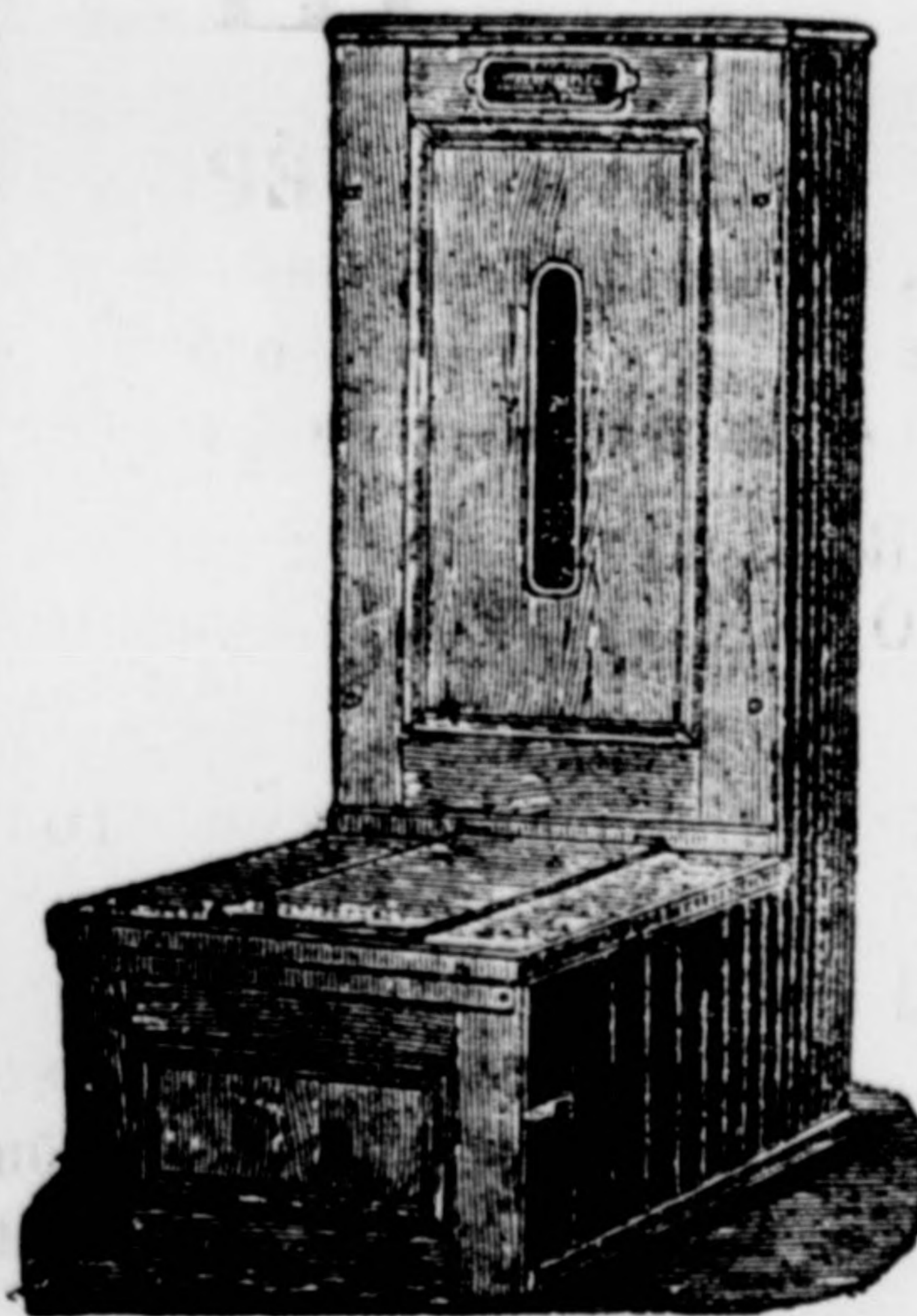
a tőzegpor továbbá a legjobb izoláló réteg jégvermeknél, valamint egyéb építkezéseknél;

a tőzegalom mint istálló alomszerű még a legmesszebb menő igényeket is kielégíti.

Kiemelni bátorodom, hogy a tőzeg-klozetek alkalmazása mellett a pöczegödörök feleslegessé válnak és azok költséges tisztítása is megszűnik. Továbbá megjegyzem, hogy klozetjeim rendszeres alkalmazása mellett úgy az ürülék szagtalanításáért, mint a klozetszerkezetek kifogástalan működéséért teljes szavatosságot vállalok. Helybeni irodámban mintaraktárt tartok és igen örvendének, ha nagybecsű látogatásával megtisztelni méltóztatnék, hol is mindennemű felvilágosítással szivesen szolgállok, vagy pedig szives felhívására készséggel teszem tiszteletemet, hogy helyszini felvételek alapján javaslatokat terjeszthessek elő. Midőn azon reményemnek adok kifejezést, hogy t. Czimet vevőim közé lesz szerencsém sorozhatni, maradok pontos kiszolgálásról már előre is biztosítva

kiváló tisztelettel

Magyar Tőzeg- és Műtrágyaipar Részvénytársaság
vezérképviselősege és
tőzegszóró klozet-berendezési vállalat
PÉCSETT, Bazár-épület.

A kihordásról a vállalkozó gondoskodik.

Pécs városában eddigelő 100 drb tőzegszóró klozet van használatban.